

i betragtning, skal altså tilbyde den bedste infrastruktur, byggegrunde til en overkommelig pris, gode boliger, kultur- og institutionstilbud m.v., hævdes det. Det vil jeg på Venstres vegne undlade at tage stilling til, indtil jeg kender detaljerne i regeringens planer, men det lyder da interessant.

Derimod tror jeg ikke på forlydender om, at planerne om udflytning fra København skyldes en dårlig samvittighed over de enorme investeringer og andre bevillinger til København, som har præget finansloven og anden lovgivning i de seneste år. Det er selvfølgelig rigtigt, at der er brugt mange milliarder kroner til Øresundsbroen, metroen, Det Kongelige Bibliotek og Ejen-domsselskabet TOR, for ikke at nævne de kom-mende bevillinger til Ørestaden, Skuespilhuset, udbygning af ringmotorveje og meget andet. Hertil kommer de enorme bevillinger til byfor-nyelse, Hovedstadens Sygehusfællesskab, høje-re lærestudier, anlæg og drift, Det Kongelige Teater og meget, meget andet.

Selv om det har vakt en vis skepsis i Jylland og navnlig i de dele af Danmark, der har oplevet en befolkningstilbagegang, som jeg nævnte i min indledning, vil jeg hævde, at det har været nødvendigt, at statskassen har ofret mange penge på København, især hvis København skal kunne konkurrere med de andre storbyer i Euro-pa og verden om arbejdskraft, erhvervsvirksom-heder, turister, internationale konferencer og meget andet.

Jeg er i øvrigt enig med indenrigsministeren, når han forleden i sin regionalpolitiske redegø-relse og her i dag i besvarelsen bl.a. henviser til regionalpolitikken i regeringsgrundlaget. Her hedder det, at den danske befolkning skal sikres gode og ligelige levevilkår, uanset hvor i landet man bor. Venstre går også ind for, at alle områ-der af landet bliver attraktive for udvikling og bosætning, således at der kan opnås en geogra-fisk spredning af befolkningen og den økonomi-ske aktivitet. Vi er også enige i, at man skal til-stræbe, at den regionale udvikling på lang sigt fører til mindre uligheder i service, beskæftigel-se og økonomiske vilkår i regionerne.

Kl. 10.40

Nogle vil måske hævde, at det er selvfølge-lige floskler, men det er det ikke. Folk, der for ny-lig har besøgt f.eks. visse jyske egne, Lolland-Falster og nogle af øerne, kan bekræfte, at det er nødvendigt at målrette indsatsen mod udkants-områderne, som har oplevet en økonomisk be-skæftigelsesmæssig og befolkningsmæssig tilba-

gegang. De lokale styrkepositioner skal udnyt-tes. Det betyder hjælp til selvhjælp og ikke pas-siv hjælp.

Som eksempel: Aalborg har haft succes med at satse målrettet på højere uddannelser ved at samarbejde med erhvervslivet, og det til trods for at Nordjylland ikke er et traditionelt høj-vækstområde. I dag har Aalborg Universitet bl.a. en højt kvalificeret ingeniør- og it-uddan-nelse, som tiltrækker både private og statslige arbejdspladser. Odense har med Syddansk Uni-versitet også skabt en respekteret forskerpark, der har gjort det muligt at tiltrække statslige ar-bejdspladser, senest med placeringen af det nye Rigsarkiv.

Fælles for begge succeser er en bevidst strate-gi om at prioritere uddannelse og forskning samt en god infrastruktur. Samspillet mellem er-hvervslivet og lærestudierne skal styrkes. Der-ved opnås feedback og idéudveksling, og det vil på lang sigt skabe nye erhvervsmuligheder og opgradere de eksisterende samt tiltrække ny ar-bejdskraft. Arbejdskraftens højere uddannelses-niveau medfører større vækst og produktivitet, samtidig skabes et bedre skattegrundlag for am-ter og kommuner, og ledigheden reduceres – det, der kaldes den gule spiral.

En veludviklet infrastruktur skaber gunstige rammer for såvel nye som etablerede virksom-heder, men også for arbejdskraften er det vigtigt med kort transporttid. Med en god infrastruktur har man mulighed for at tiltrække arbejdskraft fra et større område, og desuden giver man også arbejdskraften større mulighed for at vælge sin bopæl efter behov. Oplandet bliver betragteligt større af, at transporttiden til og fra arbejde re-duceres, bl.a. ved udbygning af vejnet og togfor-bindelser.

Regeringen har lovet at fremlægge de for-nødne forslag på områderne beskæftigelse, er-hvervspolitik, kultur, uddannelse og infrastrukt-ur. Det kan også ske gennem initiativer, der sik-ker en stabil økonomisk fremgang for hele landet samt økonomisk omfordeling mellem skatter og overførsler. Hvis regeringen skulle glemme dis-se løfter, skal jeg nok minde den om dem, og det gælder i øvrigt også løftet om, at hvis lovforslag og initiativer har afledte negative konsekvenser for visse regioner, vil regeringen afbøde disse. Det lyder umiddelbart meget nemt, men det er det ikke.

Regionalpolitik er et vanskeligt område, også fordi indsatsen ikke kan betragtes isoleret, da re-gionalpolitiske hensyn ofte skal afvejes over for